

Gedeputeerde Staten van de Provincie Gelderland
t.a.v. secretariaat commissie rechtsbescherming
Postbus 9090
6800 GX Arnhem

Uw zaaknummer: 2025-003636

Onderwerp: bezwaarschrift tegen uw goedkeuringsbesluit van 3 maart 2025 betreffende het plan van aanleg en bijbehorend bestek voor het aanbrengen van de definitieve eindafdeling op de stortplaats aan de Doonweg te Eerbeek

Eerbeek 17 april 2025

Geachte leden van het college van Gedeputeerde Staten van de provincie Gelderland,

Uit de eerder door ons ingediende bezwaarschriften en onze voordrachten bij de hoorzittingen van de commissie Rechtsbescherming mogen we u ermee bekend veronderstellen, dat wij grote zorgen hebben over de ernstige verontreiniging van de bodem en het grondwater onder en rond de stortplaats aan de Doonweg te Eerbeek. Daarnaast heeft het dumpen van de LD-staalslakken geleid tot gezondheidsschade bij omwonenden, welke schadelijke effecten onverminderd voortduren.

Deze ernstige verontreiniging van de bodem en het grondwater vindt plaats door:

- a. het percolaat dat de afgelopen jaren versneld uit het voormalig stortlichaam is gedrukt door het enorme gewicht van de ruim 240.000 ton LD-staalslakken en de 15.500 zonnepanelen die er bovenop zijn aangebracht, en
- b. het regenwater dat door de laag LD-staalslakken heen sijpelt de bodem en het grondwater in, met een verhoogde pH-waarde en zware metalen die daarbij uitlogten.

Gedeputeerde Staten (hierna: GS) hebben op 3 maart 2025 een goedkeuringsbesluit genomen met betrekking tot een plan van aanleg en een bestek betreffende het gefaseerd aanbrengen van een definitieve eindafdeling op de stortplaats aan de Doonweg te Eerbeek. In dit besluit wordt de indruk gewekt dat de fasering noodzakelijk is omdat het bovenvlak nog te instabiel zou zijn voor het aanbrengen van een definitieve eindafdeling, als volgt:

“Fase 1, het aanbrengen van de bovenafdeling op de taluds, is erop gericht de stabiliteit van het bovenvlak te vergroten. Conform het PVA wordt het vocht daarna 1 à 2 jaar de kans gegeven om weg te zakken, zodat de stabiliteit van het bovenvlak voor de aanleg van de bovenafdeling, 2 jaar na deze werkzaamheden, verder verbetert.”

Het komt ons voor dat de milieuramp in slow motion op deze wijze weer twee jaar langer vrij spel krijgt en dus door kan gaan met het verontreinigen van bodem en grondwater, zoals hiervóór onder a en b is weergegeven, omdat juist het enorme bovenvlak niet (direct) wordt afgedicht en de LD-staalslakken daar dus open en bloot blijven liggen.

De reden die is opgegeven “het vocht wordt na het aanbrengen van de bovenafdeling op de taluds 1 à 2 jaar de kans gegeven om weg te zakken” kan niet overtuigen. Immers, er komt op

deze manier enkel weer meer vocht bij, met elke regenbui. Er blijft dus vocht, dat door de staalslakken heen is gesijpeld, wegzakken en dat vormt nu juist het milieudelict waarvoor Stort Doonweg B.V. nog strafrechtelijk vervolgd dient te worden en waarvoor GS nog altijd onverkort bestuursrechtelijk dient te handhaven.

Handhaven betekent (primair) de staalslakken laten verwijderen of (subsidiar) de definitieve bovenafdichting direct in één keer te laten aanbrengen

Bij overtreding van de wet is het algemeen belang gediend met handhaving

De Afdeling bestuursrecht van de Raad van State heeft het zó geformuleerd:
-in geval van overtreding van een wettelijk voorschrift is het algemeen belang¹ gediend met handhaving;
-het bevoegde bestuursorgaan (hier: GS) zal in de regel van deze bevoegdheid gebruik moeten maken.²

Overtreding van artikel 13 Wet bodembescherming, artikel 10.1 en artikel 10.37 Wet milieubeheer en artikel 6.2 lid 1 Waterwet

Uit artikel 3.2a Aanvullingswet bodem Omgevingswet volgt dat artikel 13 van de Wet bodembescherming (hierna: Wbb) - zoals dat luidde vóór 1 januari 2024³ - van toepassing blijft op vóór dat tijdstip veroorzaakte verontreiniging als bedoeld in artikel 13 Wbb, ook indien die na 1 januari 2024 wordt ontdekt. In dit geval is de verontreiniging veroorzaakt vanaf de komst van de eerste staalslakken in november 2019 en duurt deze voort tot op heden, zodat artikel 13 Wbb hierop van toepassing is gebleven. Het nieuwe stelsel van de Omgevingswet bevat diverse instrumenten die tezamen de functies van artikel 13 Wbb overnemen. Deze instrumenten zijn niet van toepassing op overtredingen van artikel 13 Wbb die vóór inwerkingtreding van deze wet (1 januari 2024) zijn gepleegd.⁴

Artikel 13 Wbb bevat een zorgplicht die gericht is op het voorkomen van verontreiniging van de bodem. Op grond van artikel 13 Wbb moet een ieder die op of in de bodem handelingen verricht en die weet of redelijkerwijs had kunnen vermoeden dat door die handelingen de bodem kan worden verontreinigd -preventief- alle maatregelen nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd, teneinde die verontreiniging te voorkomen. Tevens bestaat op grond van artikel 13 Wbb de verplichting om de verontreiniging en de directe gevolgen daarvan -repressief- te beperken en zoveel mogelijk ongedaan te maken.

a. Toepassing van staalslakken leidt tot verontreiniging van bodem & grondwater

De staalslakken bevatten verontreinigende, bodemvreemde stoffen. Vrijwel alle zware metalen zijn in de staalslakken aanwezig. Via uitspoeling door contact met regen- of grondwater kunnen die stoffen vrijkomen (uitlogen).⁵ Al deze stoffen kunnen schadelijk zijn

¹ ABRvS 9 september 2009, ECLI:NL:RVS:2009:BJ7196 en ABRvS 2 november 2023, ECLI:NL:RVS:2023:4321: het algemeen belang dat met handhaving is gediend moet voldoende worden vooropgesteld en meegewogen.

² ABRvS 21 december 2011, ECLI:NL:RVS:2011:BU8900 en ABRvS 8 februari 2024, ECLI:NL:RVS:2024:852.

³ Het tijdstip van inwerkingtreding van de Aanvullingswet bodem Omgevingswet, zie Stb. 2023, 113.

⁴ Vgl. Nota van wijziging, Kamerstukken II 2018/19, 34 864, nr. 7, p. 3.

⁵ Het gaat dan met name om: aluminium (Al), antimoon (Sb), arseen (As), barium (Ba), beryllium (Be), boor (B), cadmium (Cd), calcium (Ca), chroom (Cr), kobalt (Co), koper (Cu), kwik (Hg), lood (Pb), molybdeen (Mo), natrium (Na), nikkel (Ni), seleen (Se), strontium (Sr), tin (Sn), titanium (Ti), vanadium (V) en zink (Zn).

voor het milieu. De extreem hoge pH van het uitloogwater, variërend tussen 11 en 12,5, is dodelijk voor in het milieu levende organismen.⁶

Toepassing van staalslakken kan dan ook tot milieurisico's voor de bodem en het grondwater leiden als de kalk en diverse zware metalen uit de staalslakken in de bodem en het grondwater terecht komen door uitvloeiend hemelwater. Dit is precies wat er gebeurt op de stortplaats aan de Doonweg te Eerbeek. Deze gifstoffen komen in de bodem, waardoor de bodem verontreinigd raakt. Dat gebeurt bij elke regenbui.

De oorzaak betreft een foutieve aanname van TAUW, die Stort Doonweg B.V. (hierna Stort Doonweg) destijds verkeerd heeft geadviseerd over de toepassing van de staalslakken. Stort Doonweg heeft als opdrachtgever dit advies van TAUW overgenomen. De foutieve aanname was dat de staalslakken zouden gaan verkitten/verlijmen tot een waterdichte laag. Dit proces wordt wel 'carbonatatie' genoemd. Gedacht was dat dit in elk geval binnen enkele jaren zou gebeuren, maar het is niet gebeurd en het gaat ook niet meer gebeuren.⁷ TAUW heeft dit verkeerde advies niet deugdelijk onderbouwd en dat kon ook niet want er is geen enkel wetenschappelijk bewijs dat dit met staalslakken zou gaan lukken. Zo heeft het RIVM geen aanwijzingen gevonden in de literatuur dat carbonatatie zou zorgen voor een waterdichte laag aan de oppervlakte van staalslakken.⁸

Gevolg is dat de staalslakken in contact staan met regenwater, waardoor na elke regenbui sprake is van uitloging. Water dat in contact is gekomen met staalslakken bevat diverse zware metalen en heeft een extreme pH. Deze schadelijke, giftige stoffen sijpelen de bodem en het grondwater in, waardoor het grondwater ongeschikt zal worden voor de drinkwaterwinning.

Toxicoloog **5.1.2e**, verbonden aan de Radboud Universiteit in Nijmegen, heeft de grondwatermonitoringsrapportages van de stortplaats in Eerbeek bestudeerd. Hij vindt vooral de hoge pH-waarde van het water opvallend. Het witte water met deze extreme pH-waarde maakt volgens hem elke vorm van leven erin onmogelijk. Hij is van mening dat je dit kunt zien als een 'langzame milieuramp'.⁹

De staalslakken worden ook blootgesteld aan weer en wind, die ook krachtig kan zijn tijdens droge, zonnige perioden. Dit betekent dat de gezondheidsschade, die is veroorzaakt bij omwonenden ten tijde van het aanbrengen van de staalslakken door stofvorming, nadien voortduurt omdat de wind vrij spel heeft op het stof van de staalslakken waardoor de klachten bij omwonenden aan de luchtwegen en ook die bloedneuzen zich zijn blijven openbaren.

Verder is volgens ons niet in geschil dat er sinds het aanbrengen van de laag staalslakken op de stortplaats een constante lozing van ernstig verontreinigd water naar Industriewater Eerbeek (IWE) heeft plaatsgevonden, die dit op het oppervlaktewater (de IJssel) heeft geloosd. Daarbij staat ook vast dat Stort Doonweg of IWE daarvoor geen vergunning had en dat aldus in het tijdvak 2019 tot november 2024 artikel 6.2, eerste lid, van de Waterwet is overtreden.¹⁰

⁶ RIVM-rapport Milieuhygiënische kwaliteit LD-staalslakken (2023), p.10.

⁷ De directeur van Stort Doonweg erkent dit in zijn e-mail van 14 februari 2024, die zich bij de stukken van de bezwaarprocedure m.b.t. fase 1 Plan afronding tijdelijke afdichting bevindt: "Dat moment is echter niet opgetreden en zal ook niet meer optreden".

⁸ RIVM-rapport Milieuhygiënische kwaliteit LD-staalslakken (2023), p. 9 en 54.

⁹ NOS Nieuws woensdag 30 oktober 2024, Meer verzet tegen staalslakken als bouwstof: 'Langzame milieuramp'.

¹⁰ Mogelijk is dit ondervangen via een Kennisgeving Melding Omgevingswet 'wijziging samenstelling effluent stort Doonweg', Staatscourant 27 november 2024, nr. 39354.

Daarnaast zijn de artikelen 10.1 lid 1 en artikel 10.37 van de Wet milieubeheer geschonden.

b. Stort Doonweg wist of had die verontreiniging redelijkerwijs kunnen vermoeden

Degene die de desbetreffende handelingen verricht, moet ten tijde van het verrichten daarvan de wetenschap of het redelijke vermoeden van - de mogelijkheid van - bodemverontreiniging hebben.¹¹

De risico's op verontreinigingen door de staalslakken die Stort Doonweg op de stortplaats heeft aangebracht, zijn algemeen bekend. Deze risico's blijken namelijk al uit de Circulaire Toepassing van staalslak en hoogovenslak(zand) in aanvullingen en ophogingen. Die dateert van 2005. Daarin staat dat bij de toepassing van staalslakken in aanvullingen of ophogingen:

*“een verhoging van de zuurgraad (pH) van oppervlaktewater en van grondwater kan optreden als gevolg van de uitspoeling van vrije kalk. Deze uitspoeling kan in extreme situaties leiden tot vissterfte en risico's voor gezondheid van mensen die met dit water in aanraking komen.”*¹²

Verder blijken die risico's ook uit het zogenoemde 'rechtsoordeel' van Rijkswaterstaat van 22 september 2017, waarin er voor wordt gewaarschuwd dat contact met water zoveel mogelijk moet worden voorkomen.¹³

Stort Doonweg is bovendien schriftelijk gewaarschuwd door Pelt & Hooykaas om de staalslakken niet in contact te laten komen met hemel-, grond- en oppervlaktewater:

*“Vanwege de eigenschappen van LD-staalslak kan de pH van de bodem en grondwater tijdelijk worden verhoogd. Het wordt daarom geadviseerd adequate voorzieningen te treffen om dit tegen te gaan. Hiervoor verwijzen wij naar de op het certificaat en in het productinformatieblad vermelde toepassingsvoorwaarden.”*¹⁴

In het bij die brief gevoegde productcertificaat en het productinformatieblad van Pelt & Hooykaas is het volgende vermeld:

2.2 Ontwerp en wijze van toepassen

LD-staalslak bevat meestal een zekere hoeveelheid vrije kalk. Hierdoor kan een tijdelijke, lokale verhoging van de pH van de bodem en het grond- en nabijgelegen oppervlaktewater optreden als gevolg van het uitspoelen van de vrije kalk wanneer de LD-staalslak in contact komt met hemel- of grondwater. (...)

Er wordt daarom geadviseerd bij de grootschalige toepassing van LD-staalslak voor zandvervanging in ophogingen en aanvullingen adequate voorzieningen te treffen om

¹¹ ABRvS 19 oktober 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3012, r.o. 10.4.

¹² Circulaire Toepassing van staalslak en hoogovenslak(zand) in aanvullingen en ophogingen, Staatscourant 6 juli 2005, nr. 128, p. 19. Deze circulaire is in 2024 geactualiseerd, zie Staatscourant 8 mei 2024 nr. 14040.

¹³ Rechtsoordeel LD-staalslak van 12 september 2017, p. 2, alinea 3, te vinden via: <https://www.afvalcirculair.nl/afvalstof-of-niet-afvalstof/rechtsoordelen/>, Gepubliceerde rechtsoordelen, Bijproduct, Rechtsoordeel status bijproduct LD-staalslak voor GWW, 22 september 2017.

¹⁴ Zie voor deze brief, het NL BSB-productcertificaat K131133 en het productinformatieblad LD63Z-190220: https://media.gelderland.nl/Bilage_2_Productcertificaat_staalslakken_d_d_23_september_2001_pdf_3bbc4b4b19.pdf

mogelijke pH-effecten te voorkomen en met het ontwerp hiermee rekening te houden."¹⁵

Omdat Stort Doonweg, gelet op het voorgaande, wist of redelijkerwijs had kunnen vermoeden dat de bodem en het grondwater door de staalslakken kon worden verontreinigd, maar dit materiaal toch als ophoogmateriaal heeft gebruikt op de stortplaats onder de zonnepanelen zonder toepassing van voldoende adequate voorzieningen, is op dit punt sprake van kennis of een kunnen vermoeden als bedoeld in artikel 13 Wbb.

Vaststaat dat er bij de toepassing van de staalslakken geen adequate voorzieningen zijn getroffen om mogelijke pH-effecten en verontreiniging van bodem en grondwater door andere uitlopende gifstoffen te voorkomen. Tevens zijn er geen dan wel volstrekt onvoldoende maatregelen genomen om de verontreiniging en de directe gevolgen daarvan te beperken en zoveel mogelijk ongedaan te maken. Door dit na te laten, heeft Stort Doonweg zowel de preventieve als de repressieve zorgplicht van artikel 13 Wbb overtreden. Daarom is GS zowel bevoegd als gehouden om daartegen handhavend op te treden.

In de bijdrage 'Foutenfestival: een alfabet aan ernstige tekortkomingen, overtredingen van regelgeving en productcertificaat door Stort Doonweg (Eerbeek)' vermelden wij nog een veelheid aan andere schendingen van de toepassingsvoorwaarden uit het bestek en het productinformatieblad door Stort Doonweg, zoals:

- (i) het onvoldoende rekening houden met het risico van stofvorming waardoor gezondheidsschade bij omwonenden is veroorzaakt,
- (ii) het aanleggen van een 'ringweg' op het terrein van de stort met staalslakken zonder voorgeschreven laag zand, folie of worteldoek,
- (iii) de ringsloot sluit niet aan op (de teen van) de stortplaats met de laag staalslakken want er ligt nog een ringweg tussen,
- (iv) onvoldoende opvang- en afvoercapaciteit van de ringsloot, waardoor in elk geval drie maal water met een extreme pH-waarde vanuit de ringsloot buiten het terrein van Stort Doonweg is gestroomd, zó de omliggende natuur in,
- (v) de bergingsvijver en de ringsloot zijn niet bekleed met waterdichte folie,
- (vi) het aangelegde systeem voor drainage is onvoldoende gedimensioneerd ontworpen en zorgt/zorgt daardoor niet dan wel volstrekt onvoldoende voor drainage,
- (vii) de CO₂-installatie ter neutralisatie van het uitloogwater uit de staalslakken is niet aangebracht, en
- (viii) op de taluds en op de laag staalslakken is geen laag afdekgrond van 1,0 meter doorlatend zand en een laag teelaarde van 0,5 meter aangebracht.

Kortheidshalve dient u de tekst van de bijdrage 'Foutenfestival: een alfabet aan ernstige tekortkomingen, overtredingen van regelgeving en productcertificaat door Stort Doonweg (Eerbeek)' als hier herhaald en ingelast te beschouwen.

Ook onder de nieuwe regelgeving die per 1 januari 2024 van kracht is, geldt dat de uiteindelijke verantwoordelijkheid voor de juiste toepassing van materiaal overeenkomstig het Besluit activiteiten leefomgeving bij de toepasser ligt. Uit de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak blijkt dat de toepasser op grond van de zorgplicht de nodige maatregelen moet nemen om een eventuele strijdigheid met de toepassingsregels op te heffen, wat in het ergste geval kan betekenen dat het toegepaste materiaal weer moet worden verwijderd.¹⁶ Het komt ons voor dat er bij dit foutenfestival sprake is van 'het ergste geval'.

¹⁵ Productcertificaat K131133 LD-staalslak 0/90 mm ZV, uitgegeven 15-02-2018, p. 2, par. 2.2 en Productinformatieblad LD63Z-190220, p. 4.

¹⁶ Toelichting op de Regeling bodemkwaliteit 2022, Staatscourant 2023, nr. 1338, p. 151.

Immers, wat kan er nog meer mis gaan, dan (bijna) alles? Dit betekent dat de staalslakken ‘als onbeschermde diersoort’ van de stortplaats dienen te worden verjaagd en niet de beschermde soorten waarvoor GS eerder slaafs een omgevingsvergunning aan Stort Doonweg heeft verleend.

Inmiddels is ook al door de voorzieningenrechter van de rechtbank Zeeland-West-Brabant uitgemaakt dat:

‘uitsluitend sprake is van het toepassen van een bouwstof (...), wanneer het wordt toegepast met inachtneming van de toepassingsvoorschriften (...). Uit de hiervoor genoemde definities leidt de voorzieningenrechter daarnaast af dat het college ook redelijkerwijs heeft kunnen vaststellen dat sprake is van een afvalstof, wanneer de stof in strijd met die toepassingsvoorschriften wordt toegepast.’¹⁷

Nu (de aannemer van) Stort Doonweg de toepassingsvoorschriften uit het bestek en het productinformatieblad niet in acht heeft genomen, is alleen al daarom sprake van toepassing van een afvalstof. Dit betreft een zodanig ernstige schending van die toepassingsvoorschriften dat de LD-staalslakken dienen te worden verwijderd.

De weigering van GS om te handhaven is onrechtmatig

Het bevoegd gezag mag slechts onder bijzondere omstandigheden weigeren om te handhaven.

Dit kan zich in de eerste plaats voordoen indien concreet zicht op legalisatie bestaat. Gesteld noch gebleken is, dat ten tijde van het bestreden besluit concreet zicht op legalisatie bestond. Daarbij achten wij het onwaarschijnlijk dat legalisatie mogelijk is van een milieuramp in wording.

In de tweede plaats kan handhavend optreden zodanig onevenredig zijn in verhouding tot de daarmee te dienen belangen, dat van optreden in die concrete situatie behoort te worden afgezien. Gesteld noch gebleken is, dat zich bijzondere omstandigheden voordoen op grond waarvan geoordeeld dient te worden dat handhavend optreden zodanig onevenredig is in verhouding tot de daarmee te dienen belangen dat daarvan behoort of behoorde te worden afgezien.

Nu in ons geval de overtreding helaas nog altijd voortduurt en deze dus nog steeds dient te worden beëindigd, ongedaan gemaakt of moet worden voorkomen, bestaat onverkort de bevoegdheid en de plicht voor GS om een herstelsanctie op te leggen.

Het vorenstaande brengt met zich dat GS ofwel de LD-staalslakken dienen te laten verwijderen dan wel de LD-staalslakken direct en in één keer dienen te laten voorzien van een definitieve bovenafdichting.

Tegen die achtergrond past niet dat GS nu Stort Doonweg laten bepalen wat er moet gebeuren. Stort Doonweg laat immers tot op heden blijken de urgentie van het milieudelict niet te onderkennen, waardoor dit niet zo spoedig als mogelijk wordt aangepakt. Met het opknippen van het aanbrengen van de definitieve bovenafdichting in twee fases, zonder dat daarvoor een technische, overtuigende onderbouwing is gegeven, blijft dit milieudelict immers voortduren, terwijl een doortastende, voortvarende aanpak geboden was en is, die tot op heden is uitgebleven.

¹⁷ Rechtbank Zeeland-West-Brabant 26 november 2024, ECLI:NL:RBZWB:2024:8061.

De technische, overtuigende onderbouwing voor de ‘fasering’ ontbreekt

GS overwegen in het besluit van 3 maart 2025:

“Rekening houdend met de technische motivatie en de overige argumenten uit het notitie en volgens het PVA/Bestek stemmen wij in dat het aanbrengen van de dichte eindafwerking gefaseerd zal plaatsvinden.”

Het belang van het niet (verder) verontreinigen van de bodem/(onder)grond en van het grondwater en het belang van de gezondheid van de omwonenden en passanten zouden ook bij GS inmiddels toch meer op de voorgrond hebben moeten treden. GS menen dat de milieuaspecten voldoende worden geborgd, maar dat is niet het geval. Immers, het uitloggen van zware metalen en ongebluste kalk uit de LD-staalslakken gaat gewoon door. Inmiddels al vijf jaar lang. GS laten dat met dit plan van aanleg nog eens ten minste twee jaar voortduren, eerst tot 2027. Juist die uitlogende, giftige stoffen maken dat dit schadelijk is voor de leefomgeving, inclusief bodem en grondwater, en voor de gezondheid van omwonenden en passanten.

Reactie 5.1.2e

Monitoring van het grondwater laat zien dat de parameters van de verontreiniging van de staalslakken naar het grondwater nauwelijks verhogingen laten zien. Volgens ons is het geheel onder controle en blijft er ook gemonitord worden. (evt monitoring navragen handhaving)

Toch laten GS zich wederom ‘inpakken’ door de technische onderbouwing, aangeleverd door Stort Doonweg. De vorige keer, toen de LD-staalslakken met een door ‘deskundige’ TAUW ontwikkeld plan van aanpak werden aangebracht, concludeerden GS in de Beoordeling Plan van Aanpak aanbrengen tijdelijke afdekking stortplaats van 23 april 2019 en in de Goedkeuring bestek tijdelijke bovenafdekking stortplaats Doonweg te Eerbeek van 26 augustus 2019:

dat sprake is van een technisch doordacht plan van aanpak.

We weten inmiddels welke rampspoed daaruit is voortgevloeid en wat een onjuiste aanname van TAUW, maar ook van Stort Doonweg en zelfs ODRN/GS, voor immense gevolgen kan hebben. Wie de Notitie van Stort Doonweg ‘Afweging keuze voor een oplossing van de milieuproblemen’ in z’n vele versies tegen het licht houdt, ziet dan ook direct waar zich de zwakke schakel in de ‘technische onderbouwing’ bevindt.

Notitie Stort Doonweg, versie 29 november 2023

Door de langzame verdere inklinking van het stortmateriaal zal de stabiliteit langzaam toenemen. De inschatting van de specialisten geotechniek is dat een significante toename van de stabiliteit nog zeker wel in de orde van 10 jaar kan duren.

Door het continueren van de zakkingsmetingen wordt de komende jaren toenemend inzicht verkregen in de ontwikkeling van de stabiliteit van de stort.

Notitie Stort Doonweg, versie 15 april 2024, zelfde als in versie 29 november 2023 plus:

De door ODRN ingeschakelde deskundige 5.1.2e stelt dat de lagere delen van de stort wel stabiel zijn en daarom alvast afgedicht zouden kunnen worden.

(...)

De vraag is vervolgens wanneer fase 2 uitgevoerd kan worden. In het voornoemde

geotechnisch rapport van Sweco is geen concrete verwachting over de toename van de stabiliteit tot een acceptabel niveau uitgesproken. Wel is gesteld dat voor een significante toename van de stabiliteit in de orde van 10 jaar gedacht moet worden. Ook geeft Sweco aan dat de feitelijke stabiliteit niet goed bepaald kan worden vanwege de specifieke eigenschappen van het stortmateriaal.

Stort Doonweg zal daarom in de komende jaren de zakking van de stort zorgvuldig monitoren. De gemeten zakkingen worden jaarlijks gerapporteerd aan ODRA.

De verwachting is dat er in de komende 4 jaar een aardig beeld ontstaat van de ontwikkeling van de zakkingen en andere waarnemingen, zoals de taludhelling en de aanwezigheid van overspannen water in het stortmateriaal, die inzicht geven in de te verwachten stabiliteit.

Notitie Stort Doonweg, versie 9 december 2024:

Daarnaast werd uit de periodieke zettingsmetingen in september 2024 ook duidelijk dat het zettingsproces conform de verwachting verloopt en het risico op instabiliteit van de taluds inmiddels dusdanig beperkt is dat met enkele maatregelen in de uitvoering veilig een afdichting op alle taluds aangebracht kan worden.

Uit de hiervoor aangehaalde notities van SDW blijkt het volgende:

a. op 29 november 2023 en 15 april 2024 kunnen de ‘specialisten geotechniek’ van Sweco geen concrete verwachting uitspreken over de toename van de stabiliteit tot een acceptabel niveau;

b. op 29 november 2023 en 15 april 2024 is de inschatting van de ‘specialisten geotechniek’ van Sweco dat een significante toename van de stabiliteit nog wel 10 jaar zou kunnen duren;

c. dat de feitelijke stabiliteit volgens Sweco niet goed bepaald kan worden vanwege de specifieke eigenschappen van het stortmateriaal, met andere woorden dat Sweco daar in elk geval geen verstand van heeft. In 2022 is dit ook al met zoveel woorden erkend door een medewerker van Sweco:

“Bij de inventarisatie heeft (een medewerker van Sweco) breuken ontdekt in de aangebrachte staalslakken. Hij kan nog niet zeggen wat dit betekent voor het plan voor een definitieve afdichting. ‘We hebben geen ervaring met staalslakken op vuilstortplaatsen. Deze situatie is nieuw voor mij.’ Hij constateert ook dat de bult nog zakt, maar ook daarvoor geldt dat voor de definitieve plannen nog een geotechnische onderzoek gedaan moeten worden.”¹⁸;

d. dat onafhankelijk deskundige 5.1.2e van mening is dat de stort tot aan de noordwest rand wel stabiel is en daarom alvast afgedicht kan worden;

e. dat SDW op 15 april 2024 vermeldt dat zij de zakking van de stort gaat meten in de komende jaren en dat de verwachting is dat (pas) na 4 jaar inzicht kan worden verkregen in de te verwachten stabiliteit;

f. maar dat dan ineens al binnen 5 maanden (!), in de periode april-september 2024, duidelijk is geworden dat het zettingsproces ‘conform de verwachting’ verloopt en de taluds voldoende stabiel zijn om veilig een afdichting op aan te brengen.

Deze weergave laat zien dat Stort Doonweg de uitlatingen/aannames van de door haar ingeschakelde deskundigen gebruikt zoals het haar uitkomt. Indien GS een onafhankelijk deskundige inschakelen die tot een volstrekt andere conclusie komt over de stabiliteit gaat Stort Doonweg daarin mee en schuift zij tot het volgende ‘laagste’ punt. Stort Doonweg heeft al tig jaar veel in het werk gesteld om het (moeten) aanbrengen van de definitieve eindafdeling te ontlopen / uit te stellen. Zij is gebaat bij het zo lang mogelijk rekken van deze kwestie, want elk jaar dat de definitieve bovenafdeling niet wordt aangebracht op de stort, behoeven de twee papierfabrieken die ieder voor 50% aandeelhouder zijn van Stort

¹⁸ Verslag informatiebijeenkomst 2 omwonenden Stort Doonweg Eerbeek 22 november 2022, par. 2.3.

Doonweg, de uitgave van ten minste 10 miljoen euro daarvoor niet te voldoen. Het motto van Stort Doonweg lijkt dan ook veeleer: liever jaarlijks tig duizend euro voor rapporten van ‘deskundigen’ waarin steeds nieuwe technische ongrijpbare fenomenen worden opgeworpen die tot vertraging of uitstel van de bovenafdichting lijken te moeten leiden, dan nu al die bovenafdichting te moeten aanbrengen en daarvoor nu al ten minste tien miljoen te moeten voldoen.

Belangrijk is ook de constatering dat Sweco enerzijds geen concrete verwachting over de toename van de stabiliteit tot een acceptabel niveau kon uitspreken en anderzijds wel meende te kunnen inschatten dat een significante toename van de stabiliteit nog wel 10 jaar zou kunnen duren. Dan zijn die tien jaar tot ieders verrassing toch ineens binnen 5 maanden voorbijgevlogen. Dit, terwijl ook Stort Doonweg nog op 15 april 2024 de verwachting had dat pas na 4 jaar inzicht zou kunnen worden verkregen in de stabiliteit van de stort. Zelfs nog bij de hoorzitting van de commissie Rechtsbescherming op 20 augustus 2024 heeft de Schalk namens Stort Doonweg opgemerkt dat het aanbrengen van de definitieve bovenafdichting in verband met instabiliteit van de stort in het slechtste geval nog wel 10 jaar op zich zou kunnen laten wachten. Kortom, deze wijze van communiceren over de stabiliteit van de stort maakt dat twijfel ontstaat over de kennis en kunde van Sweco/Stort Doonweg en over hun aannames en verwachtingen ten aanzien van de (in)stabiliteit van de stort.

Reactie ^{5.12e}

Wij zijn als bevoegd gezag van mening, na beoordeling door een deskundige, en zoals hierboven is verwoord, dat de eindafdichting op de taluds kan worden aangebracht en van het bovenvlak tot 30 meter van het hoogste punt. Stabiliteitsberekening (zettingmetingen) laten zien dat de zakking van de onderste 30 meter van het stortvak dermate klein zijn dat dit binnen de maximale marges past van de rekking van de bovenafdichting. Er moet voorkomen worden dat door te grote rekking er gaten in de eindafdichting ontstaan.

In het Plan van Aanleg van TerrAdvies is in paragraaf 3.3 (bladzijde 27) vermeld:

Inmiddels blijkt de zakkingsnelheid hier in de periode mei 2023 – september 2024 beperkt te zijn gebleven tot maximaal 0,13 m. De huidige zakkingsnelheid is derhalve maximaal 0,1 m / jaar en komt daarmee in de orde van de door TerrAdvies voorspelde gemiddelde zakking van 0,05 m / jaar over de periode 2024 – 2040.

In paragraaf 3.4 (blz. 28) is in het Plan van Aanleg van TerrAdvies daaraan toegevoegd:

“Het door Sweco geïdentificeerde risico op instabiliteit dient anno 2024 genuanceerd te worden:

Bij het aanbrengen van de staalslakken zijn geen verschijnselen opgetreden die wijzen op instabiliteit van de taluds;

De stabiliteit is in de 4 jaar sinds het aanbrengen van de slakken toegenomen door het optreden van zakking in het stortmateriaal;

Overspannen water is uitgeperst (natte / witte plekken op de taluds). Dit uitpers proces lijkt niet meer gaande, want er worden geen natte plekken meer waargenomen op de taluds.”

In paragraaf 4.1 van het Plan van Aanleg van TerrAdvies wordt nog opgemerkt:

“Sweco concludeert op basis van berekeningen (op basis van het gedrag van grond):

- De veiligheidsfactor (direct na aanleg staalslakken) is 0,85 (noot 14) en daarmee onvoldoende;
- De veiligheidsfactor (direct na aanleg bovenafdichting) is 0,90 en dus onvoldoende;
- Vanwege de beperkte kennis van de sterkte van het onderliggend afvalpakket is de consequentie van het bovenstaande dat de aanleg van een bovenafdichting op korte termijn niet verantwoord is (...).

Noot 14: Wij twijfelen aan deze uitkomst, tot op heden wijst niets erop dat de taluds instabiliteit vertonen. Wij vermoeden niet-representatieve uitgangspunten in de berekeningen.

(...)

Nu de hoogtemetingen laten zien dat het primaire zakkingsproces zo'n beetje gereed is en verdere zakkingen relatief langzaam gaan is een praktische benadering gekozen voor het omgaan met de onzekerheid over de stabiliteit:

- Door de verdere zakking van het stortmateriaal sinds 2022 / 2023 is de stabiliteit toegenomen;
- Verklaringen van betrokkenen bij het aanbrengen van de staalslakkenlaag in 2019 / 2020 geven aan dat er geen observaties zijn geweest die aanwijzingen opleveren voor mogelijk beperkte stabiliteit van de situatie;
- **In de uitvoering van de werkzaamheden kan een werkwijze gekozen worden die zware belasting op de hoogste delen van de bult vermijdt. Onder andere door eerst de taluds af te dekken en pas later het bovenvlak;**
- **Daar waar toch zwaar materieel ingezet moet worden kan de belasting over een groot gebied gespreid worden door het gebruik van dragline schotten en dergelijke;**
- Voor het aanbrengen van afdekgrond van de taluds is de aannemer verplicht om de grond van 'onder naar boven' aan te brengen."

In het voorgaande ligt enerzijds besloten dat TerrAdvies de berekeningen van Sweco onderuit haalt omdat die niet kunnen kloppen vanwege de stabiliteit van de taluds en anderzijds dat TerrAdvies een praktische benadering voorstaat voor het omgaan met (on)zekerheid over de stabiliteit. De stabiliteit van de taluds wordt voldoende geacht. De stabiliteit van het bovenvlak wordt voor wat betreft de veiligheid van het aanbrengen van de bovenafdichting met zwaar materieel ook voldoende geacht, indien de belasting over een groot gebied wordt gespreid met bijvoorbeeld rijplaten / dragline schotten en de werkzaamheden op de taluds niet tegelijkertijd plaatsvinden met die op het bovenvlak. Daarnaast kan naar de mening van de Stichting ook gekozen worden voor het aanbrengen van de bovenafdichting met lichter materieel, zodat de belasting van het bovenvlak gering(er) is. Er is niet vermeld dat het aanbrengen van de bovenafdichting op het bovenvlak, technisch gezien of vanwege het risico op ongelukken, niet mogelijk zou zijn vanwege de instabiliteit van de staalslakken en/of van het onderliggende stortmateriaal. Uit alle rapporten die Stort Doonweg inmiddels heeft aangeleverd volgt niet dat het bovenvlak nu, in 2025, instabiel zou zijn en dat er daarom nu niet zou kunnen worden gewerkt met zwaar materieel op de hoogste delen van de bult. Naar de mening van de Stichting kan en dient dan ook de bovenafdichting eerst op de taluds te worden aangebracht en direct aansluitend op het bovenvlak. Uitsluitend op die manier kan het nog altijd voortdurende milieudelict daadwerkelijk zo spoedig als mogelijk worden beëindigd.

Mocht toch sprake zijn van instabiliteit van het bovenvlak en sprake zijn van enige samenhang met het gewicht op het bovenvlak dan verdient aanbeveling om eerst de zonnepanelen daarvan te verwijderen. Dan kunnen de taluds en het bovenvlak worden afgedicht. Vervolgens kunnen dan in 2027 de zonnepanelen er weer op worden aangebracht, tenzij dit de stabiliteit van het bovenvlak teveel zou verstoren. Als GS op die manier eindelijk

de juiste prioriteiten weten te stellen, kan eindelijk gehandeld worden in het belang van de gezondheid van de omwonenden en passanten en van een veilige leefomgeving. Deze aanpak heeft als voordeel dat er vrij snel geen percolaat meer vrij komt en de afvoer van giftig water naar de afvalwaterzuiveringsinstallatie van Industriewater Eerbeek niet meer nodig is. Ander voordeel is dat de operatie van het zonnepark en van de bedrijfsvoering van de ernaast gelegen camping slechts eenmaal in plaats van tweemaal sterk worden verstoord, met daardoor een zo beperkt mogelijk verlies aan opbrengst / inkomsten. Het opknippen van de afdekoperatie in twee fases is technisch meer gecompliceerd dan het uitvoeren van het werk in één keer: (i) Er ontstaat zowel een schone (te infiltreren) als een vuile (te behandelen) waterstroom en dit is lastig te combineren; (ii) Aan de rand van de taluds, vlakbij het bovenvlak, zijn voorzieningen nodig om te voorkomen dat de schone afdeklaag verontreinigd raakt met materie uit de staalslakken; (iii) Foliebanen uit één stuk worden in principe van boven naar beneden gelegd. Bij het opknippen in twee fases worden de foliebanen in twee delen aangebracht, die moeten worden gelast, hetgeen het risico op falen van de afdichting vergroot; (iv) Opsplitsen in twee fases betekent twee maal werk voorbereiden, aanbesteden en uitvoeren - met alle daarbij behorende meerkosten, die ingeschat kunnen worden op circa 200.000 euro. Daarnaast worden ook werkzaamheden geïntroduceerd die niet nodig zijn als niet gesplitst wordt. Door de beperking in de hoeveelheid te behandelen water wordt aan de andere kant jaarlijks in de orde van 25.000 euro bespaard. Al deze voordelen zijn ontleend aan en nagenoeg woordelijk overgenomen uit de notitie van Stort Doonweg, versie van 15 april 2024.

Reactie 5.1.2e

Wij zijn van mening dat een gefaseerde aanleg technisch nodig is voor de aanleg van de toplaag van hoogste 30 meter. Hier is de mogelijkheid tot zakking dermate groot dat er scheuren (en daarmee lekkages) kunnen ontstaan in de bovenafdichting. De oorzaak van deze grotere zakking is gelegen in het feit dat bij de aanleg van de staalslakken in 2019 er een afschot van 3-5 % van het bovenvlak gerealiseerd moest worden. Hierdoor is op de nu hoogste delen van de stortplaats afval opgebracht. Dit afval klinkt meer in dan het afval dat er al vanaf 2001 is aangebracht.

Daarnaast zijn wij van mening dat het aanbrengen van de bovenafdichting technisch beter in een werkgang kan plaatsvinden zodat het folie niet halverwege gelast hoeft te worden. Technisch kan het waterdicht gelast worden, maar ook gezien de ligging en het er af halen en weer opleggen van de zonnen panelen is het praktischer het bovenvlak in een keer af te dekken. Daarnaast is in het bestek geborgd dat het vervuilde water van het bovenvlak apart moet worden opgevangen in een vloeistofdichte opvang voorziening. Het eventuele hemelwater wat niet afvloeit maar infiltreert in de staalslakken wordt geborgd door de grondwater monitoring die de afgelopen jaren ook al geen verhoging heeft laten zien van vervuilde stoffen uit de staalslakken. Dat wil niet zeggen dat de bovenafdichting niet zo spoedig mogelijk moet worden afgedekt. Hiervoor wordt maximaal 2027 aangehouden.

Overspanne water

Daarnaast speelt er nog een ander technisch aspect: overspannen water. Door eerst de taluds af te dekken en twee jaar later de toplaag wordt de stabiliteit van de taluds vergroot. Wat betekent dit technisch. Hierdoor wordt het hoogste deel van de stort minder zwaar belast met overspanne water dan wanneer de gehele stortplaats in één keer afgedicht wordt. Tegelijkertijd wordt het talud door het aanbrengen van de eindafdichting nog stabiel en kan "overspanne" water gedurende de twee jaar uitgeperst worden door de extra grondbelasting op de taluds door het aanbrengen van de eindafdichting. Deze grondbelasting is aanzienlijk en vergelijkbaar met de steunlaag van staalslakken.

Door de gefaseerde aanleg van de eindafsluiting wordt eerst het talud aangelegd. De aanleg vindt plaats vanaf de teen van het talud naar boven toe. Hierdoor wordt het talud verstevigd. Door het aanbrengen van het talud (de extra massa) ontstaat er overspanne water. Dit kan dan zijn weg vinden binnen de stortplaats richting het grondwater, maar ook naar de top laag. Door twee jaar te wachten zal de top laag droger kunnen worden.

Als overspanne water niet weg kan ontstaan er drijfzand. Wij verwachten dat bij het aanbrengen van de taluds en de top laag in een werkgang dat er zoveel overspannen water ontstaat direct onder de top laag dat het week wordt omdat het overspanne water onvoldoende tijd heeft gehad om zijn weg te vinden. Dit komt de stabiliteit van de stortplaats niet ten goede komt. Door het 2 jaar later aanbrengen van de top laag wordt de werking van het overspanne water verdeelt wat de stabiliteit van de stortplaats ten goede komt.

Bij het aanbrengen van het bovenvlak ontstaat er weer opnieuw overspanne. Doordat de taluds zijn verstevigd met de eindafsluiting voorkomt dit dat er afschuiving van de taluds ontstaat als gevolg van het overspanne water dat de weg van de minste weerstand zal zoeken. Door de tegendruk van de aangebrachte eindafsluiting op de taluds zal het overspanne water zijn weg zoeken in de stortplaats richting het grondwater.

Overspanne water is water dat nu al in de stortplaats zit, maar dat door het gewicht van de eindafsluiting wordt opgesloten en ergens een uitweg moet vinden. Vergelijk dit met een spons.

Bovenstaande is lastig met berekenen te onderbouwen omdat het gestorte afval uniek is (er zijn geen ervaringen zijn van elders), en daarbij is deze stortplaats slecht water doorlatend en zeer vochtig. Extra belasting door het aanbrengen van de eindafsluiting zal overspanne water geven, dat vervolgens zijn weg moet vinden binnen de stortplaats.

In paragraaf 3.4 van het Plan van Aanleg van TerrAdvies is op bladzijde 28 vermeld:

“Stabiliteit en faseringwerkzaamheden

In het Geotechnisch Onderzoek 2023 is geconstateerd dat het aanbrengen van een afdeklaag met zwaar materieel op het hoogste deel van de stortplaats een risico op instabiliteit met zich meebrengt. Nadat de afdekgrond aangebracht is, zijn de taluds stabiel en is er geen risico op afschuiving:

Wij constateren a) dat de zakkings overeenkomstig de prognose zijn; b) dat op basis van de zakkingsmetingen het ‘uitpersen’ van overspannen water volgens de prognose verloopt. Tegelijkertijd is Geotechnisch Onderzoek geconstateerd dat de taludstabiliteit toeneemt wanneer de afdeklaag op de taluds is aangebracht en dat zwaar en veelvuldig transport over de hoogste delen van de stort vermeden moeten worden.

Om te komen tot een versnelde afsluiting is, bovenstaande overwegend, een fasering noodzakelijk om a) het ‘uitpersen’ van overspannen water onder het talud en omringend afval mogelijk te maken; b) de taludstabiliteit te vergroten door het aanbrengen van een afdeklaag, maar tegelijkertijd de afdeklaag van het topvlak nog niet aan te brengen. En c) om het hoogste deel van de stort niet te belasten met veel transport en zwaar materieel.”

TerrAdvies heeft geconstateerd a) dat de huidige zakkingsnelheid verwaarloosbaar is namelijk maximaal 0,1 m / jaar en dat de taluds dan ook stabiel zijn, en b) dat geen sprake meer is van ‘overspannen water’, omdat er geen natte plekken meer worden waargenomen op de taluds. Als die constateringen zijn gedaan, is het onnavolgbaar om vervolgens te concluderen dat a) het ‘uitpersen’ van overspannen water onder het talud en omringend afval

mogelijk moet worden gemaakt: immers, dit deed zich niet meer voor (zie b, hierboven); b) de taludstabiliteit dient te worden vergroot door het aanbrengen van een afdeklaag, maar tegelijkertijd de afdeklaag van het topvlak nog niet aan te brengen: immers, dit laat toe dat de bovenafdichting op de taluds wordt aangebracht waardoor de stabiliteit wordt vergroot, en waarna direct aansluitend de afdeklaag op het bovenvlak kan worden aangebracht. En c) om het hoogste deel van de stort niet te belasten met veel transport en zwaar materieel: dit is nergens op gebaseerd en kan volgens TerrAdvies wel degelijk indien dit met rijplaten of drag line schotten wordt uitgevoerd of met nog lichter materieel. Kortom: het Geotechnisch Onderzoek uit 2023 van Sweco is broddelwerk en kan geen steun bieden aan de fasering en ook niet aan de ‘gezochte’ redengeving van TerrAdvies voor die fasering.

Wij hebben Stort Doonweg verzocht om een onafhankelijk onderzoek te mogen laten verrichten op de stortplaats naar de vermeende (in)stabiliteit. Stort Doonweg heeft dat verzoek afgewezen, waardoor wij niet in de gelegenheid zijn gesteld om de onderzoeksgegevens van Sweco/TerrAdvies en **5.1.2e** te laten toetsen.

Overwegingen voor Stort Doonweg om voor deze fasering te kiezen:

Er moet voorzichtigheid worden betracht bij het belasten van de hoogste delen van de stort. Door eerst de taluds af te dichten met een werkvolgorde van onder naar boven en niet naast het hoogste talud ook meteen het topvlak te belasten met de afdichtingsconstructie wordt het risico op instabiliteit beheerst. In 2027 is de stabiliteit dan weer zoveel verbeterd, dat ook het topvlak kan worden afgedicht. Met deze werkvolgorde worden, binnen de geotechnische marges die ook door Sweco in haar 2023 rapport zijn aangegeven, inherent veilige en geotechnisch stabiele omstandigheden geschapen.

Bij de onvoorzichtigheid van het dumpen van ruim 240.000 ton aan giftige LD-staalslakken past het Stort Doonweg om dit voortvarend op te lossen. Er is geen sprake van instabiliteit van de laag staalslakken in het bovenvlak, althans daarvan/daarvoor ontbreekt een deugdelijke onderbouwing. Dat de sondeerwagen van Fugro tijdens een sondering een slappe plek in de bovenlaag heeft veroorzaakt, maakt niet dat de bovenafdichting niet kan worden aangebracht. Bij het sonderen wordt het draagvermogen van de grond bepaald door een staaf met kegelvormige punt in de grond te drukken en daarbij de mechanische weerstand van de grond te meten. Die slappe plek dateert van 2022 en we zijn inmiddels al weer drie jaar verder. Door zetting en klink is de slappe plek vast inmiddels stabiel en anders dienen daar rijplaten of drag line schotten te worden. Ook is niet aangetoond dat eerst de bovenafdichting op de taluds kan worden aangebracht waarna direct aansluitend het bovenvlak kan worden afgedicht. Voor de veiligheid bij het aanbrengen van de bovenafdichting door zwaar materieel kunnen rijplaten of drag line schotten worden gebruikt en kan ook lichter materieel worden gebruikt.

Voor de aanvraag en verkrijgen van de benodigde vergunningen moet met een periode van 3 tot 6 maanden gerekend worden. Start van het werk zal dus niet eerder kunnen dan het voorjaar van 2025.

Er is nog altijd een omgevingsvergunning benodigd en die is nog niet verleend, dus het zal wel medio 2025 worden voordat met de werkzaamheden kan worden gestart. Gelet op de zomerperiode en de belangen van de campingeigenaar is overleg over de start van die werkzaamheden het minste dat van een goede buur mag worden verlangd. Verder is hierin geen reden gelegen om tot een fasering te komen.

Voor het afdichten van het topvlak moeten de zonnepanelen van Brummen Energie tijdelijk verwijderd worden. Dit vereist goede afstemming en voorbereiding en kan niet al in het voorjaar van 2025.

Dit kan prima in 2025 worden gerealiseerd en Brummen Energie is hiervan al een jaar op de hoogte, zodat het maken van onderlinge afspraken hierover verder aan Stort Doonweg en Brummen Energie is. Een milieuramp in wording kan hier niet op wachten maar moet direct worden voorkomen / aangepakt. Zolang economische belangen de prioriteit blijven krijgen, wordt de gezondheid van omwonenden en passanten en het milieu, inclusief bodem en grondwater schade toegebracht.

De beschikbare capaciteit van de benodigde gespecialiseerde aannemers (voor het aanbrengen van Trisoplast en HDPE folie) is zeer beperkt in 2025 en 2026. Door in de 1ste fase alleen de taluds op de planning te zetten is er een grotere kans dat het werk daadwerkelijk uitgevoerd kan worden (zie bijlage 1).

We nemen aan, zoals Stort Doonweg ook stelt, dat er in Nederland meerdere gespecialiseerde aannemers zijn die Trisoplast en HDPE-folie kunnen aanbrengen. Dus als de meest favoriete aannemer van Stort Doonweg nagenoeg vol zit voor 2025, wat wij niet aannemen op basis van het door Stort Doonweg bijgevoegde (vr)olijke berichtje als bijlage 1, moet uitgeweken worden naar de tweede of derde keus. Ook een Duitse aannemer kan hiervoor worden betrokken. Afgezet tegen de eerdere reisafstand van de LD-staalslakken uit IJmuiden ligt Duitsland ten opzichte van Eerbeek aanzienlijk dichterbij.

Voor de werkzaamheden is een stikstofvergunning nodig (met bijbehorende eis tot saldering). Door het werk op te splitsen in twee fases is saldering beter haalbaar.

Er is inderdaad een stikstofvergunning nodig, net als ten tijde van het dumpen van de LD-staalslakken in 2019-2020 en die kan in één keer voor de hele klus worden aangevraagd. De werkzaamheden zullen vermoedelijk leiden tot een hoge stikstofuitstoot die gecompenseerd moet worden. Dit kan door saldering of door stikstofemissieruimte te kopen via bijvoorbeeld een stikstofemissieplatform in Nederland, zoals **5.1.2e**. Ook hierin is geen noodzaak te ontwaren voor het opsplitsen van de werkzaamheden in twee fases.

Het vervroegen van de definitieve afdichting van 2047 naar 2025/2027, brengt een hoge financiële last met zich mee waarvoor middelen moeten worden vrijgemaakt. Door de werkzaamheden te splitsen in twee fases, ontstaat ruimte om de werkzaamheden per fase te financieren en is de financiering voor de eigenaar beter inpasbaar.

Van het vervroegen van de definitieve afdichting is geen sprake. Die bovenafdichting moest Stort Doonweg uiterlijk in maart 2025 op de stort aanbrengen. Dat Stort Doonweg op oneigenlijke en inhoudelijk onjuiste gronden een aanvraag heeft ingediend met een titel die de lading niet dekt en mede door onoplettendheid van ODRN uitstel heeft verkregen voor het aanbrengen van de bovenafdichting tot 2047 kan nu, achteraf gezien, niet worden omgekeerd en als een 'vervroeging' worden aangemerkt. Wat moest gebeuren, dient nu alsnog te (gaan) gebeuren. Niet eerder maar graag zeker ook niet later. Dezerzijds bestaan echter zorgen over de financiële reserves van de deelnemende papierfabrieken in Stort Doonweg. Deze zorgen worden gevoed door de houding van Stort Doonweg om van meet af aan die definitieve bovenafdichting niet te willen (betalen). Ook nu nog zoekt Stort Doonweg naar (algemene) middelen door GS voor te stellen het nazorgfonds daarvoor te mogen aanspreken. De nazorg

ziet op de periode na het aanbrengen van de definitieve bovenafdichting en na de overdracht van de stortplaats aan de provincie Gelderland, die dan daarvoor verantwoordelijk is en bij calamiteiten daaruit middelen kan halen om maatregelen / voorzieningen te betalen. Dit fonds is gevuld door Stort Doonweg, met dien verstande dat er een tekort bestaat van 3 miljoen euro. Als de papierfabrieken niet in staat zijn om de definitieve bovenafdichting te financieren, en er bijvoorbeeld onverhoopt nog één ophoudt te bestaan, dient zo dadelijk de gemeenschap op te draaien voor de rekening van die bovenafdichting en het aanvullen van het nazorgfonds. Ook deze grond maakt niet dat de werkzaamheden moeten worden opgesplitst in twee fasen die in twee verschillende jaren worden uitgevoerd. Bij handhaving is dat sowieso geen reden om daarvan af te zien en juist handhaving brengt mee dat ofwel alle staalslakken worden verwijderd dan wel de bovenafdichting in één keer in 2025 wordt aangebracht.

Het is en blijft onze intentie om de milieuramp in wording te voorkomen c.q. af te wenden, primair door de LD-staalslakken te laten verwijderen, en subsidiair door de definitieve eindafdichting er zo snel mogelijk en in één keer op te krijgen, zodat het milieudelict in één keer wordt gestopt. En ook om te voorkomen dat er in 2027 niets gebeurt, ofwel omdat er weer een nieuwe, technische ‘smoes’ wordt aangedragen door Stort Doonweg over de (in)stabiliteit van de stort, waardoor de bovenafdichting niet zou kunnen worden aangebracht, dan wel omdat eventuele financiële problemen van de papierfabrieken beletten dat zij die bovenafdichting kunnen financieren.

LD-staalslakken zijn een afvalstof en ook dat brengt mee dat zij dienen te worden verwijderd

In de bijdrage van de Stichting ‘LD-staalslakken zijn onder Europese richtlijn en Nederlandse wet een afvalstof gebleven en nimmer een bijproduct of bouwstof geworden’ is uiteengezet dat LD-staalslakken een afvalstof zijn en geen bijproduct of bouwstof. Deze bijdrage mag u inmiddels bekend worden verondersteld en kunt u vinden op de website van de Stichting Natuurlijk Schoon Eerbeek. De inhoud van die bijdrage dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Ook uit die bijdrage volgt dat deze afvalstof niet op de stortplaats mocht worden gedumpt. De verantwoordelijk gedeputeerde **5.1.2e** heeft op de radio weliswaar anders beweerd, maar zag daarbij over het hoofd dat de stortplaats niet meer ‘in bedrijf’ was terwijl de stortplaats ook al de maximum stortcapaciteit had bereikt, zodat er geen bevoegdheid bestond om er nog afval te dumpen.

Namens de Stichting Natuurlijk Schoon Eerbeek verzoeken wij u ons bezwaarschrift in behandeling te nemen en het bezwaar gegrond te verklaren.

Ten slotte behoudt de Stichting zich het recht voor nog nadere, aanvullende gronden in te dienen tot uiterlijk twee weken vóór de hoorzitting van de commissie Rechtsbescherming.

Hoogachtend,

Stichting Natuurlijk Schoon Eerbeek
Soerense Zand Noord 16
6961 RB Eerbeek

voor deze en ook namens ondergetekenden ieder afzonderlijk:

.....		
5.1.2e		
(voorzitter)	(secretaris)	(penningmeester)

Bijlagen:

-‘Foutenfestival: een alfabet aan onduidelijkheden, ernstige tekortkomingen bij en overtredingen van wetgeving, vergunning en productcertificaat door Stort Doonweg (Eerbeek)’;

-‘LD-staalslakken zijn onder Europese richtlijn en Nederlandse wet een afvalstof gebleven en nimmer een bijproduct of bouwstof geworden’.